

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratulat

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SA „Moldovagaz”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldovagaz” împotriva SRL „Mitridat” privind încasarea penalității și a dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de SA „Moldovagaz”,

a c o n s t a t a t :

La 17 august 2015 SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Mitridat”, solicitînd încasarea sumei de 3 637,22 lei cu titlu de penalitate, sumei de 926 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea cererii a indicat că 07 iunie 2000 între SRL „Chișinău-gaz” și SRL „Mitridat” a fost încheiat contractul nr.176^M de furnizare a gazelor naturale. Prin hotărîrea nr.513 din 12 martie 2013 a Agenției naționale pentru reglementare în Energetică, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun.Chișinău, din 01 ianuarie 2013 este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău-gaz” titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”.

SA „Moldovagaz”, în calitate de furnizor de gaze naturale, a livrat SRL „Mitridat” în perioada ianuarie-iunie 2015 gaze naturale conform condițiilor stipulate în contract, iar în conformitate cu pct.3.1, SRL „Mitridat” s-a obligat să efectueze achitarea plății pentru volumul de gaze naturale consumate în perioada precedentă conform tarifelor în vigoare la momentul de plată. Pct.7.7 al contractului dat stipulează că la depășirea termenelor de plată indicați în pct.3.1 și pct.3.7, consumatorul plătește furnizorului pentru întîrziere o penalitate în mărime de 0,2% din suma neachitată.

La situația din 31 iulie 2015 SRL „Mitridat” era obligată să achite o penalitate în sumă de 3 637,22 lei și dobânda de întârziere în sumă de 926,65 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 22 septembrie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată declarată de SA „Moldovagaz” împotriva SRL „Mitridat” privind încasarea penalității, dobânzii de întârziere și a taxei de stat. A fost încasat din contul SRL „Mitridat” în beneficiul SA „Moldovagaz” penalitatea conform cu pct.4.7 din contractul nr.176M privind furnizarea gazelor naturale, în mărime de 3 637 lei și cheltuielile judiciare ce se compun din taxa de stat în mărime de 270 lei. În rest, pretențiile ce țin de încasarea dobânzii de întârziere au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de SA „Moldovagaz”. A fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 22 septembrie 2015.

La 15 martie 2016 SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2016, solicitând casarea deciziei recurate în partea respingerii apelului SA „Moldovagaz” și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasată dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au dat o apreciere eronată situației de fapt și temeiurilor de drept ale cauzei, care a și dus la soluționarea greșită a pricinii, în partea respingerii cererii cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

Susține că dobânda de întârziere și clauza penală sunt două instituții de drept diferite, iar legiuitorul stabilește clar că se permite concomitent încasarea de la debitor atât a penalității prevăzute de contract, cât și a dobânzii de întârziere.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SA „Moldovagaz” ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de

Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA „Moldovagaz”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Mardari

Galina Stratulat